

עמ"מ 3745 /08
מ.מ. 2203/08

המערער:

שעיבי, ת.ז. 6
ע"י ב"כ עו"ד תמר פלג שריק
מהמוקד להגנת הפרט, רח' התנאים 12, ת"א 69209
טל. 03-6421859, פקס. 03-7440621

נגד

המשיב:

מפקד כוחות צה"ל באיו"ש
ע" התביעה הצבאית

הודעת ערעור משלימה

1. המערער, יליד 1985, תושב הכפר דיר עיסאנה, נעצר בחודש אפריל 2007, בגין שהייה בלתי חוקית בישראל לצורכי עבודה בגילגוליה והסביבה.
2. המערער הובא לדין ונדון ביום 23.4.07 למאסר בגין אותה שהייה בלתי חוקית (תיק פלילי 2740/07). הוא ריצה את עונשו בכלא איילון ושחרר ביום 23.5.07.
3. בסמוך לראשית מעצרו זה, כדברי המערער, הוצע לו להיות משתף פעולה עם השב"כ.
4. ביום 26.6.07 נעצר המערער מביתו. במהלך המעצר, נמצא בכיסו של המערער מסמך כתוב בכתב ידו, להלן "הצוואה".
5. אין מחלוקת שה"צוואה" נכתבה על ידי המערער.
6. ביום 2.7.08 הוצא נגד המערער צו מעצר מנהלי (2560/07) לששה חודשים מיום 4.7.08 עד יום 3.1.08 "בגין היותו מסכן את ביטחון האזור".
7. צו זה הוארך פעמיים (3994/07, 2203/08) מבלי שנתקבל חומר חדש.
8. השאלה המרכזית ושורש הבעיה שבערעור זה ובתיקו של המערער בכלל, היא הצעת שב"כ שהוצעה למערער לשתף עמו פעולה ותוצאותיה של הצעה זו, ובהקשר זה משמעותה הביטחונית והאישית של ה"צוואה".
9. עקב ההצעה האמורה שהוצעה לו לראשונה, כך נראה, לאחר מעצרו בגין השהיה הבלתי חוקית בישראל הנ"ל, נקלע המערער למצוקה נפשית וחברתית קשה מנשוא. המערער לא ידע להתמודד עם מצוקה זו. הוא לא ידע להחליט אם להיות משתף פעולה אם לאו, ובכל מקרה כיצד לעמוד בהחלטה כזאת או אחרת.
10. בהיותו נתון ללחצים, אזהרות ואיומים, כאלה או אחרים, מכל צד הוא הגיע לכלל ייאוש, מאס בחייו וברמה כזו או אחרת של כובד ראש ביקש ליטול את חייו.

11. כזה היה הלך רוחו שעה שכתב את ה"צוואה", שהיא כל כולה דברי צעיר דחוי על ידי סביבתו הבזה לו משום החשד שהוא בגד בה.

12. אין ב"צוואה" אף לא רמז לשנאה או לשאיפת נקם כלפי ישראל או ישראלים. **ישראל וישראלים אינם נזכרים ב"צוואה" אף לא במשתמע.**
אין ב"צוואה" אף לא רמז לשאיפה לבצע פיגוע, לא מדובר בה במעשה טחוני.

13. יש בה אומללות תהומית ורצון לפגוע בעצמו.

14. סכנה לביטחון הזולת, זר או קרוב, אין בה.

15. אם התביעה סבורה אחרת, היה עליה, במהלך למעלה משנת מעצרו של המערער, לבצע שורה של פעולות חקירה ואיסוף חומר לאימות (או הפרכה) של גרסתה בדבר מסוכנותו וכוונותיו הרצחניות של המערער הקיימות או לא והמצדיקות (או לא) את מעצרו המנהלי או מחייבות הגשת כתב אישום נגדו.
אבל התביעה הסתפקה ב"צוואה" ובישיבה בחיבוק ידיים.

16. מצב החומר שבתיקו של המערער אינו מצדיק הוצאת צו מעצר מנהלי נגדו. אין חומר זה מאפשר חיזוי מסוכנות לביטחון האזור.

17. מכל הטעמים האמורים מעצרו המנהלי של המערער אינו כדין.

18. למותר להוסיף, ששימוש במעצר מנהלי לשם הפעלת לחץ לשיתוף פעולה ו/או לשם "טיהור" המערער בעיני סביבתו, הנו בלתי חוקי ופסול מכל פסול. שכן "אין לנצל את האוכלוסייה האזרחית לצרגיו הצבאיים של הצבא התופס... אין לנדב אותם לשיתוף פעולה..."
בית המשפט הנכבד מופנה בזאת לאמנת האג, לאמנת ג'נבה הרביעית ולבג"ץ 3799/02 - שעניינו שימוש ב"מגיני אנוש", פסקאות 19 - 25, מפי הנשיא.

19. כאמור בהודעת הערעור, התעלם כבוד השופט קמא מטיעונים אלה אשר הובאו לפניו בכתב ובעל פה.

אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על שחרורו של המערער ממעצרו המנהלי

תמר פלג שריק עו"ד
ב"כ המערער

20.8.08